

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 noiembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Dublin District Court – Irlanda) – Procedură penală împotriva Owen Pardue

(Cauza C-321/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Preambul și articolele 6, 20, 41, 47 și 48 — Competențe ale autorității naționale însărcinate cu urmărirea penală — Neaplicarea dreptului Uniunii — Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții — Necompetență vădită a Curții]

(2017/C 063/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Dublin District Court

Partea din procedura penală principală

Owen Pardue

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă pentru a răspunde la întrebările adresate de Dublin District Court (Tribunalul districtual din Dublin, Irlanda) prin decizia din 27 mai 2016.

⁽¹⁾ JO C 279, 1.6.2016.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 16 noiembrie 2016 – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Republica Federală Germania

(Cauza C-577/16)

(2017/C 063/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 coroborat cu anexa I la Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității trebuie să fie interpretat în sensul că producerea de polimeri și, mai ales, a polimerului policarbonat, în instalații cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi, intră în activitatea menționată, de producere a substanțelor chimice organice, vrac, prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară, are operatorul unei astfel de instalații dreptul la alocarea gratuită a cotelor de emisii rezultate din aplicarea directă a reglementărilor Directivei 2003/87/CE și ale Deciziei 2011/278/UE ⁽²⁾ a Comisiei în cazul în care o alocare gratuită a cotelor de emisii, conform dreptului intern, nu poate fi luată în considerare doar pentru motivul că statul membru în cauză nu a inclus instalațiile de producere a polimerilor în domeniul de aplicare al legii naționale de transpunere a Directivei 2003/87/CE, iar aceste instalații nu participă la comercializarea cotelor numai din acest motiv?

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 130, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 noiembrie 2016 – Enzo Buccioni/Banca d'Italia

(Cauza C-594/16)

(2017/C 063/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Recurrent: Enzo Buccioni

Intimată: Banca d'Italia

Întrebările preliminare

- 1) Principiul transparenței, enunțat în mod clar la articolul 15 din versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană, prin obiectivul său imperativ general, în măsura în care este interpretat în sensul că (acest principiu) poate fi reglementat prin instrumentele de reglementare sau echivalente prevăzute la alineatul (3) al acestui articol, al căror conținut ar putea fi manifestarea unei marje de apreciere excesiv de extinse și lipsite de teme juridic constând într-un izvor superior de drept european în ceea ce privește prestabilirea necesară a unor principii minime de la care să nu se poată deroga, este contrar unei astfel de înțelegeri limitative în domeniul reglementării europene în materia funcțiilor de supraveghere a instituțiilor de credit, care ar ajunge să vizeze de conținut același principiu al transparenței, inclusiv în ipotezele în care interesul privind accesul este legat de interese esențiale ale solicitantului vădit de aceeași natură cu cele exceptate, în sens favorabil, de la ipotezele limitative din domeniu?
- 2) Ca urmare, articolul 22 alineatul (2), precum și articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽¹⁾ trebuie interpretate ca ipoteze neexcepționale de derogare de la inaccesibilitatea documentelor sau, mai degrabă, ca norme care trebuie interpretate potrivit finalității mai ample a articolului 15 din versiunea consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană și, ca atare, legate de un principiu normativ general al dreptului Uniunii, potrivit căruia accesul nu poate fi restrâns, în temeiul unei evaluări comparative rezonabile și proporționale între cerințele sectorului de creditare și interesele fundamentale ale depunătorilor afectați de o situație de *burden sharing*, în considerarea împrejurărilor relevante obținute de o autoritate de supraveghere care prezintă caracteristici organizaționale și competențe în domeniu analoge celor ale Băncii Centrale Europene?